

Schrift. De bond vordering van de meerder Kerk in vroe jaren te vermeerder geschiedt, wat het doel van zijn zoowel en, die staan op denis.

Uitlijk is er ook gt men, als men Gereformeerden bij ons, of heeft van betekenis, of alend over al het minst over gezellige onder de gelijk werk at er veel waar daal wordt er te vergaderingen, is toch ook een men en begrijpen, of worden n, betrekkingen met elkanders roote betekenis, of ondervonden, een vergadering Duitschland mis n Vrije Univer- zij lange na niet ik denk nu aan soren, veel pro- maald ook onder- msten velen uit bij het werk in zóó willen be- plaats bedacht eformeerde. Dat t gemaakt voor n met de positie land. Men stelt maar men wil n in een hoek alles geconcen- den Heideberg- is moet gekend nieuw uit. Hij teaties en in de e plaats de Paal- niets dan Paal- held: 50 Hoge- uitgegeven. En ting, toen werd van Hannover t, elk met eigen was gereed ge- onverkort voor-

formeerde,

n, dat de leden meerder genoemd n zin van dat Hongarije een kende, die zeker n behoort. Een turch, dien wij n noemen. Men eenden Bond in ngarije gebruikt, dat de (oud- Oost-Friesland, hand leven, van vorden en oor- Een bestuurs- t drie groepen end de groep Nederlandsche Kuyper en fide- de plaats een d in de omge- e eindelijk een e. In den bond g van Gerefor-

de Christelijke Amerika en de rika.

ationale Cal- usschen boven- if Calvinistisch

aan we twee

stieke opgawes Kerk in Noord- argolyking met

gedoel in 15 t word baden 6,002 (waaron

awa) is 24,344 hier ongunstig meer het 23

het, anders of doen 2?

ldeld bereken, erwyl die Chr. ite.

1.821 lidmate, it.

Ons het 35 predikante werkzaam in die blanke gemeentes van 24.344 lidmate. Vir elke predikant dus ontrent 695 lidmate.

Op die basis van die Chr. Geref. Kerk gereken moes ons hier 105 predikante gehad het. Ons weet natuurlik dat toestand hier anders is as in Amerika en dat ons verspreide lidmate die institutiële lewe ontsaglik benadeel, maar tog is die vraag van pas of ons nie hie meer kan doen en of deur meer offervaardig- heid en beter organisasie ons nie ons aanstaande predikante goed kan plaas nie.

Behalwe die 216 predikante is daar nog 55 bedie- nare van die Woord wat werkzaam is in die sending, op onderwys- en liefdadigheidsgebied en wat eme- rit is.

Die 51.821 belydende lidmate ondersteun 271 pre- dikante en professore terwyl 24.344 lidmate in ons kerk 39 predikante en professore ondersteun.

De eerste psalm in Afrikaansche berijming.

Na het proza der statistiek een stukke poësie.

En wel van de allerbeste poësie.

Prof. Dr. Du Toit is een dichter bij de gratie Gods. Onder den schuilnaam: Totius, zag reeds menig vers van hem het licht.

At en toe geeft hij in „Die Kerkblad“ een berijming van psalmen.

Ziehier die van den eersten psalm.

1. Welsalig hy wat op die spoor nie gaan waar sondaars lok; wat op hul pad nie staan, of neersit waar die spotglimp in die oog is, waar spotters vrolik spot met al wat hoog is; maar wal Gods wet in stille mymering, by dag en nag, weer in gedagtnis bring.
2. Hy is 'n boom wat diep en vas geplant, sy wortels uitsprei by die waterkant; en fris bewaai deur vrugbre somerlugte, sy volle drag laat sien van somervrugte. Geen onspoel wal hom in sy werk sal stuit; wat hy begint, voer hy voorspoedig uit.
3. Só is die sondaars nie, maar ongewis net soos die kaf wat op die dorrevloer is, en warrel in onvaste en wilde kringe. Hul sal nie standhou in Gods strafgedinge; geen voet van hul wat in die kring sal kleef waarin Gods volk in sy gemeenskap leef.
4. God ken die pad waarop sy volk moet gaan; dis liefde wat hul gange gadeslaan, en wysheid wat hul pad bepaal tevore. Maar sondaarspad is voor sy oog verlore; dit moet vergaan; onkeurbaar in hul speed, loop hul oplaas 'n afgrond tegemoet.

Niet alleen staat deze berijming dichtertijk zeer hoog, maar zij is ook meer Gereformeerde dan de onze.

Zijn er tegen het vierde vers van onze berijming dikwijls rechtmatige bezwaren ingebracht, is het van Arminiaansche smetten niet geheel vrij en wordt het daarom zelden of nooit in onze kerken opgegeven voor den zang, in de berijming van Totius wordt gejubeld over de eeuwige verkiezing Gods.

„Art. 41“ in de Gereformeerde Kerk van Amerika.

De Gereformeerde Kerk in Amerika is — wij spraken er reeds meer over — onder ons te weinig bekend. Aan den eenen kant is dit begrijpelijk.

Maar uit internationaal-calvinistisch gezichtspunt toch niet verschoonbaar.

Hoe men het handhaven van de Gereformeerde leer opvat, hebben we onlangs nog besproken.

Het geval van Dr. M. R. de Haan geeft „De Hope“ aanleiding om meer ernst te maken met wat wij zouden noemen art. 41 der Kerkenorde.

De vragen zijn daar wat anders gesteld dan bij ons, ook al, omdat men daar geen kerkvisitatie kent.

Het onderstaande spreekt voor zichzelf, mits men „constitutie“ niet neemt in de betekenis van „grondwet“, maar van „kerkenorde“.

Op de voorjaarszitting der classis worden de zoo- genaamde constitutionele vragen gedaan. Dat is een eisch der constitutie der Gereformeerde Kerk. Die vragen zijn als volgt:

Worden de waarheden des Evangelies in hunne zuiverheid in uwe gemeente verkondigd, overeen- komstig het Woord Gods en de Belydenisschriften der Gereformeerde Kerk in Amerika?

Worden de punten der leer, in den Heidelbergischen Catechismus vervat, van tijd tot tijd verklaard naar den eisch der Constitutie van de Gereformeerde Kerk in Amerika?

Wordt de opvoeding der jeugd in de essentiële waarheden van Gods Woord, door catechisatie of op andere wijze getrouw in uwe gemeente waarge- nomen?

Wordt het pastorale bezoek getrouw in uwe ge- meente waargenomen?

Doen leeraar en ouderlingen nauwkeurig onderzoek voor de viering van het Heilige Avondmaal naar den wissel der leden, overeenkomstig den eisch der Constitutie?

Wordt het contract betreffende de tijdelijke aange- legenheden tusschen leeraar en gemeente vervuld? Worden jaarlijksche bijdragen gedaan door uwe gemeente voor de verschillende liefdadige Boards en Fondsen der Gereformeerde Kerk in Amerika?

Deze vragen nemen de plaats in van de oude kerkvisitatoren, dat vroeger in de kerk gebruikelijk was. Het doel is natuurlijk, om de classis op de hoogte te houden met den toestand in elke gemeente binnen

haar grenzen en waarover zij geestelijk overzicht heeft. Iets dat kan wat den inhoud der vragen aan- gaat. Want zonder in bijzonderheden te gaan blijkt het duidelijk, dat deze vragen veelomvattend zijn, zoodat, als iedere gemeente daaraan voldoet, de zaken goed worden nagekomen, en op deze vragen toch moet elk leeraar en ouderling, op de classis tegen- woordig, met ja en neen beantwoorden.

De vraag, die nu echter mag gedaan worden is deze, of deze zaak in den regel wel ernstig ge- noeg opgevat wordt. Wij vallen zoo licht in sleur en gewoonte. Het gevolg waarvan niet zelden is, dat wij de gewichtigste zaken niet altoos zoo ernstig opvatten als het behoort. Temeer, waar men elkander kent en waar het dus licht verondersteld wordt, dat aan al de eischen der constitutie, door elke gemeente, voldaan wordt. En in den regel is zulks ook het geval. Met uitzondering van de laatste vraag, ontrent het collecteren voor al de Boards en Fond- sen der kerk worden ze meestal bevestigend beant- woord. Ten minste in het westersch gedeelte der kerk, waar wij bekend zijn met de praktijk der ker- ken in dezen.

Toch zijn er schijnbaar uitzonderingen op den regel. Alleen dat, dunkt ons, verklaart de toestanden die tot openbaring zijn gekomen in de classis Grand Ra- pids in het Waalkes geval van onlangs en nu weder- om in het geval van den leeraar en kerkeraad der Calvary Gereformeerde Gemeente. Hier waren leeraars en ouderlingen beide, die deze vragen elk jaar be- vestigend beantwoord hebben zoo het schijnt. Ten minste, wij hoorden nimmer van het tegenoverge- stelde. Toch schijnt het, dat men het tegendeel deed; dat men, bijvoorbeeld, de waarheden niet conform de belydenis der Gereformeerde kerk prodikte; dat men de punten der leer, in den Heidelbergischen Cate- chismus vervat, ook niet verklaarde. En deze ge- schiedenis leert ons dan ook weer, dat men ook deze constitutionele vragen weer ernstig opvatte, en dat men, waar men in gebreke blijft, doe wat onder dergelijke omstandigheden behoort gedaan te worden. Wat baat het, dat wij wetten en regelen hebben als een ieder doen kan wat hij wil. Als er een wet is, laat dezelve gehandhaafd worden. Dat is even waar op kerkelijk als op maatschappelijk gebied.

Ook ons heeft dat iets te zeggen.

Ook bij ons worden de vragen van art. 41 wel eens wat vluchtig afgedaan, behalve dan de laatste „of er iets is, waarin zij (n.l. de afgevaardigden der kerken), het oordeel en de hulp der classis tot rechte instel- ling hunner kerk behoeven“. Dat punt vraagt niet zelden heel wat tijd van de classisale vergadering.

Nu zou dat spoedig afdoen der eerste vragen zoo erg niet zijn, indien de bepaling van art. 41 der kerkenorde maar streng werd nageleefd, dat in alle kerken, van de steden zoowel als van het platteland, alle jaar- visitatie zal worden gehouden.

In alle kerken alle jaar!

In menige classis ontbreekt daaraan nog al wat. Men zie toe!

Evangelisatie onder de negers in Noord-Amerika.

Amerika is het land van zending en evangelisatie. De Gereformeerde kerk heeft de evangelisatie onder de negers aangevat.

Daarvan vertelt „De Hope“.

De Negerbevolking in ons land telt op heden om- trent elf millioen; meer dan tweemaal zooveel als in 1865.

Zestig jaar geleden woonden 92 procent der Negers in het Zuiden. In de laatste jaren, vooral sedert den wereldoorlog zijn velen verhuisd naar het Noorden. Ze hebben zich meestal gevestigd in de groote steden, in Chicago wonen plm. 200.000 Negers.

Drie en veertig steden hebben een negerbevolking van meer dan 10.000.

Het is algemeen bekend, dat het onderwijs voor de jeugd der Negers in het Zuiden van ons land zeer gebrekkig en onbevredigend is. Zoover de be- lasting aangaat, is er geen verschil tusschen blanken en kleurlingen in de zuidelijke staten. Maar de som die besteed wordt voor de kweeking van de kleurlin- gen bedraagt plus minus een honderdste deel van wat men geeft voor de blanken.

De scholen te Hampton en Tuskegee zijn schijnende lichten in de opleiding van de jeugd. De grondslag voor deze inrichtingen werd gelegd door medewer- king van de Kerk en de Binnenlandsche Zending. Sedert deze kweekhoven zoo verbaasd zijn uitge- breid, betekent de ondersteuning van de kerken in dezen zeer weinig. Sommige rijken hebben milde bijdragen gegeven of de scholen bedacht in hun testament.

De behuizing van vele Negers in het Zuiden laat nog veel te wenschen over. De woningen in de steden en op het land zijn erg primitief en werken besmettelijke ziekten in de hand. Men heeft berekend, dat er aldoor 450.000 Negers in het Zuiden ziek zijn en dat 600.000 van de tegenwoordige bevolking zeer waarschijnlijk aan de bering zullen sterven.

De neger is van nature godsdienstig. Dit betekent dat een neger gemakkelijker te winnen is dan andere rassen. Hij is veelal luidruchtig, en laat zich leiden door het gevoel. Dat komt ook uit in zijn godsdienst. Bijna de helft van de negers in Amerika zijn verbou- den aan een of andere kerk.

De neger heeft eene natuurlijke gave van gezang en muziek. Als men een kerk vol negers hun geeste- lijke liederen hoort zingen krijgt men onwillekeurig den indruk die een Amerikaan ontvangt als hij een kerk in Nederland of een kerk onder de Hollandsche bevolking in dit land bezoekt en de Hollandsche psalmen hoort zingen. Natuurlijk is er verschil maar de indruk in beide gevallen is van blijvenden aard als van iets dat eenig en bijzonder is.

De Gereformeerde Kerk heeft een school te Brew-

ton, Ala., die bekend staat onder den naam van Southern Normal and Industrial Institute. Het hoofd- doel van den Board en de Kerk met deze inrichting is de Christelijke Opleiding van Negerjongens en meisjes als leiders onder hun eigen volk.

Moge Deze school bloeien en ondersteuning vin- den in de voorbede en financiële hulp van al onze kerken!

HEPP.

PERSSCHOUW.

Jubileum Theologische School.

Van jubilea neemt deze rubriek niet al te veel kennis; daarom zullen we slechts gedurende deze week enkele stemmen uit de persartikelen inzake de jubilerende Theol. School te Kampen doen hooren. Ik beperk me tot de kerkelijke pers, al meld ik even dat „De Rot- terdammer“ een uitgebreid, geïllustreerd nummer van enkele bladen heeft gewijd aan dit diamanten jubileum. Het nummer was bijzonder goed verzorgd; alleen ver- moed ik, dat men het portret van een anderen heer voor dat van prof. Hoekstra heeft aangezien; want het contereitsel, dat met den naam van dezen hoog- leeraar gepresenteerd werd, leek op den genoemde niet eens in de verte. Overigens veel respect. Ook „De Standaard“ gaf deze week een uitvoerig geïllustreerd artikel.

Uit de kerkelijke pers knip ik dus alleen.

„De Heraut“ (prof. Kuyper) zegt:

De uitkomst heeft wel getoond, hoe de vrees, die men koesterde voor de gevaren aan de tweehed van opleiding verbonden, ijdel is geweest. Beide scho- len werken van harte saam aan de opleiding onzer a.s. Dienaren des Woords en den opbouw der Gerefor- meerde Theologie. En onze Theologische School heeft de liefde gekregen niet van een deel maar van al onze Gereformeerde Kerken.

Bij het gouden feest der Theologische School werkte het pijnlijk conflict nog na en wierp de zorg voor de toekomst der School een schaduw over de feest- vreugde. Thans bij haar 75-jarig jubileum is die schaduw geheel weggetrokken en kan de blijdschap onverminderd zijn. Ze beschikt over een ruimen- college van hoogleeraren; ze heeft een getal stu- denten zoo groot als het vroeger nooit is geweest; ze heeft een keurig ingericht Schoolgebouw en een Hospitium voor haar studenten. Zoo heeft God de Heere haar bekrachtigd en haar wasdom en bloei geschonken.

Voor wat de School gedaan heeft om onze Kerken te voorzien van Dienaren des Woords, die wel toe- gerust en met heiligen ijver bezielt onze Kerken hebben gediend, kunnen onze Kerken haar niet dank- haar genoeg zijn. Maar niet minder, voor de trouw van haar hoogleeraren aan onze Belydenis en voor den wetenschappelijken arbeid door hen verricht.

„Utr. Kb.“ (Dr H. Kasjan) wijst in gelukkige harmonie op de eenheid van wetenschap en praktijk:

Klein in haar aanvangen is ze thans tot een Hooge- school der Gereformeerde Kerken uitgegroeid.

Wie durft precies den zegen af te meten, die deze School voor de beoefening der Heiligen Godgeleerdheid heeft afgeworpen!

Honderden dienaren des Woords hebben aan de Theologische School te Kampen hun opleiding ge- noten en hebben God gedankt voor wat ze daar mocht- ten medenemen voor hun theologische vorming.

Ook de Hoogleeraren dezer school hebben voor de wetenschap der Theologie onnosmelijk veel gedaan.

„Geldersche Kb.“ (ds G. Ranting):

De stichting der school was een symbool der verworven eenheid, welke een tijdlang in de Kerken der Afcheiding wel iets te wenschen overliet, maar door Gods gunst werd hersteld en deze School heeft niet weinig er toe medegewerkt, dat de band der eenheid werd versterkt.

Hier leerden de verschillende „richtingen“ de Gro- ningers, de Gelderschen, de Drenthearen, elkander kennen en waardeeren.

Hier werd gelukkig een mude gemaakt aan de gedeelde en verdeelde opleiding.

Hier werd voor 75 jaar de grond gelegd voor een Gereformeerde inrichting voor Hooger Onderwijs, welke met eere haar plaats inneemt ook in de weten- schappelijke wereld!

„Geref. Kb.“ Den Haag (ds M. Schuurman):

De menschen gaan heen, maar God zet Zijn werk voort, en dat dikwijls op eene wijze, zooals wij het niet zouden hebben vermoed.

De „Amsterdamsche Kerkbode“ schrijft:

In zijn „Geschiedenis van de Hervorming en de Hervormde Kerk der Nederlanden“ maakt Reitsma ergens de opmerking, dat de Hervormden lang in de meening hebben verkeerd, alsof „de hoopjes der Afgeschiedenen door eigen verdeeldheid en door wein- inschikkelijkheid wel zouden worden opgelost“. „Doch“ — laat hij dan even verder volgen — „die hoop is langzamerhand gaan kwijnen, want het bleek, dat er waarlijk behoefte bestond aan een sante, die in zich kon opnemen alle met den vooruitgang der wetenschap, der be- schaving en der maatschappij niet te- vreden elementen“. Wij meenden deze woorden, die zulk een lastdrukkend en hooghartig vonnis vielen over een kerkelijke beweging, wier betekenis thans niemand wel meer onderschatten zal, even te moeten onderstrepen.

Het is wel eens goed, nog even te herinneren aan dergelijke domheden. Het blad vervolgt: